

som en institution under undervisningsministeriet i sin virksomhed på undervisningsmiddelområdet til enhver tid er i overensstemmelse med og led i den almindelige uddannelsespolitik, således som den ledes af ministeriet. Heri ligger bl. a., at centralens virksomhed må indgå i de forhold, som det centrale uddannelsesråd skal vurdere og rådgive undervisningsministeren om. Det vil i den forbindelse formentlig være hensigtsmæssigt, om rådet indkalder styrelsens formand, i det omfang undervisningsmiddelspørgsmål indgår i dets drøftelser.

Bag forslaget om en kun 2-årig funktionsperiode for styrelsesmedlemmerne ligger på samme måde den betragtning, at institutionens sammensætning så vidt muligt til enhver tid kan være tilpasset udviklingen inden for uddannelsesområdet.

Styrelsen vil kunne nedsætte de fornødne udvalg, herunder eventuelt et forretningsudvalg. Det må forventes, at en meget stor del af arbejdsopgaverne skal løses gennem udvalg eller arbejdsgrupper af mere eller mindre permanent karakter, og at man i sådanne udvalg vil have behov for at inddrage eksperter fra forskellige områder. Styrelsen vil derfor kunne anmode andre end repræsentanter om at deltage i arbejde af denne karakter. Særligt kan understreges betydningen af, at ministeriets faglige konsulenter inddrages i arbejdet, således at man sikrer sig den størst mulige koordination mellem landscentralens virksomhed på undervisningsmiddelområdet og ministeriets rådgivende og vejledende virksomhed i øvrigt.

Til § 11.

Til at varetage udførelsen af landscentralens administrative funktioner, herunder udførelsen af styrelsens beslutninger, skal der oprettes et sekretariat, der foruden af en leder må bestå af det fornødne kontorphonale og tekniske personale samt et antal konsulenter til at forestå arbejdet med de enkelte opgaver, som landscentralen skal løse.

Konsulenternes antal og arbejdsopgaver må fastlægges under hensyn til den faglige ekspertise, som ministeriet allerede råder over, jfr. bemærkningerne til § 10.

Lederen deltager i såvel repræsentantskabs- som styrelsesmøderne som tilfornødent.

Til løsning af en del af de opgaver, som efter lovforslaget henlægges til landscentralen, vil personalet fra Undervisningsministeriets Båndcentral og i begrænset omfang personalet fra Statens Filmcentral kunne overføres.

Med hensyn til sekretariatets virksomhed bemærkes i øvrigt, at det vil være hensigtsmæssigt, at der på sekretariatsplan nedsættes et eller flere stående

arbejdsudvalg med repræsentanter for de institutioner, som landscentralen skal have fast samarbejde med (Danmarks Radio, Statens Filmcentral, Bibliotekscentralen, Indbindingscentralen m. fl.).

Til § 12.

1) Landscentralen får ansvaret for en systematisk registrering og katalogisering af undervisningsmaterialer, svarende til hvad der finder sted for boglige materialer i „Dansk Bogfortegnelse“. Denne fortegnelse hviler imidlertid i sidste instans på pligtafleveringen til Det kgl. Bibliotek, og det vil næppe være muligt eller hensigtsmæssigt at indføre en tilsvarende pligt for de øvrige undervisningsmaterialer alene af den grund, at området er vanskeligt at afgrænse blot nogenlunde skarpt. En dansk undervisningsmiddelfortegnelse bør derfor etableres som et tilbud, der står åbent for alle producenter, således at disse kan indsende materialer, og det er derefter landscentralen, der udøver det endelige skøn over, hvad der optages i fortegnelsen. Dette skøn hviler på en vurdering af, om materialerne kan siges at dække undervisningsrelevante områder, og ikke på en vurdering af deres kvalitet.

For folkeskoleområdet må startgrundlaget være skolebogslisten, Bibliotekscentralens seddelfortegnelse til børne- og skolebiblioteker, filmregistret, Statens Filmcentrals katalog og arkivoversigten fra Undervisningsministeriets Båndcentral. Snarest muligt udbygges dette katalogmateriale med fortegnelser over andre materialekategorier (f. eks. dias, transparenter og eventuelt videobånd).

For folkeskoleområdet vil arbejdet med registrering og katalogisering i betydeligt omfang kunne bygge på de erfaringer, som man har gjort inden for skolebibliotekerne. Arbejdet har her i reglen været udført på initiativ af Danmarks Skolebiblioteksforening, som enten selv har nedsat de nødvendige arbejdsudvalg eller har rettet en anmodning til Bibliotekscentralen, som har været den udgivende institution. Direktoratet for folkeskolen og seminarierne har skaffet midlerne fra skolebibliotekernes rådighedssum til udarbejdelsen af de pågældende kataloger, der derefter er blevet solgt til en pris, som dækkede de resterende omkostninger (teknisk redaktion, trykning, salg).

For folkeskolens vedkommende kan der altså bygges videre på eksisterende erfaringer, men med den udvidelse af virksomheden, der ligger i, at landscentralen ikke blot skal beskæftige sig med de „traditionelle“ skolebiblioteksmaterialer, men med alle undervisningsmidler, må det være naturligt, at det bliver landscentralen, der står for opgavernes løsning. Dette indebærer ikke nogen begrænsning